

Curtea Europeană a condamnat Republica Moldova pentru omisiunea de a desfășura o investigație eficientă în cauza unui minor agresat și abuzat sexual

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a pronunțat astăzi, 26 octombrie, Hotărârea în cauza [AP v. Republica Moldova](#), cererea nr. o 41086/12 , prin care a constatat încălcarea articolul 3 al CEDO, sub aspect procesual.

Curtea a obligat autoritățile Republicii Moldova să achite suma de 7 500 de Euro în calitate de prejudiciu moral și suma de 3 360 de Euro în calitate de costuri și cheltuieli, care urmează să fie achitate direct reprezentărilor acesteia.

Plângerea a fost depusă în interesele minorului A.P. de către mama acestuia. Cazul se referă la ineficiența investigațiilor efectuate de autoritățile Republicii Moldova cu privire la acuzațiile de abuz sexual. În 2006, reclamantul, care avea cinci ani la acel moment, a fost supus unui abuz sexual de un băiat de 12 ani. În rezultatul examinării copilului minor P.A., **Centrul Național pentru Prevenirea Abuzurilor față de Copii (CNPAC)**, a constatat că: *„perturbările sferei afective, cognitive și comportamentale ale minorului sunt condiționate de evenimentele traumatice: abuz sexual consumat, abuz fizic și psihologic actual”*. La ceva timp după presupusele fapte, minorul i-a povestit mamei sale despre cele suferite. În 2010 și 2011, mama reclamantului a depus două plângeri la procuratură, solicitând o anchetă a faptelor denunțate.

Procuratura a refuzat pe motiv că nu ar exista dovezi care să confirme acuzațiile.

Reclamantul a invocat violarea articolului 3 prin faptul că a fost supus relelor tratamente de către terțe persoane prin abuzul sexual asupra sa și omisiunea autorităților RM de a iniția și a desfășura o anchetă penală eficientă a acuzațiilor sale de abuz sexual.

CtEDO a remarcat că acuzațiile de viol și abuz sexual susținute de reclamant au fost suficient de grave pentru a intra în domeniul de aplicare al articolului 3 din Convenție (rele tratamente). În plus, având în vedere raportul psihologic întocmit de asociația „Centrul Național pentru Prevenirea Abuzului asupra Copilului”, Curtea a considerat că aceste acuzații au fost discutabile și că, prin urmare, autoritățile interne ar fi trebuit să efectueze o urmărire penală suficient de amănunțită pentru a elucida toate împrejurările cauzei. De asemenea, a reținut că la momentul respectiv presupusul făptuitor nu a împlinit încă vârsta de răspundere penală stabilită de legislația moldovenească și că nu ar fi putut fi urmărit penal. Cu toate acestea, a reiterat că a avut deja ocazia să afirme că, în astfel de situații, și ținând cont în special de faptul că actele raportate au avut potențial tratament interzis în temeiul articolului 3 din Convenție, autoritățile au fost încă legate de aspectele procedurale, prin prisma cerinței de a face lumină asupra tuturor faptelor pretinse.

Totodată, Curtea a reținut că reclamantul nu a fost însoțit de un asistent social, de un psiholog sau de orice alt tip de specialist în cursul anchetei preliminare. Ea avusese deja ocazia să constate că o astfel de constatare era suficientă pentru a concluziona că un copil care ar fi suferit abuz sexual nu a fost prevăzut în mod adecvat în cadrul procedurilor interne, având în vedere vulnerabilitatea sa specifică. Lipsa oricărei asistențe pentru reclamant, un minor, în timpul interviului său cu autoritățile a fost

deosebit de regretabilă, deoarece nimic nu sugerează că ofițerul de poliție care l-a intervievat avea vreo pregătire specială pentru astfel de situații.

În consecință, Curtea a concluzionat că urmărirea penală efectuată de autorități a fost ineficientă deoarece nu a fost amănunțită și nu a luat în considerare vulnerabilitatea particulară a reclamantului. Prin urmare, a existat o încălcare a articolului 3 din Convenție.

Mai multe detalii și în comunicatul Serviciului de Presă al CtEDO [aici](#)

Potrivit avocatei Asociației Promo-LEX, Nicoleta Hriplivîi:
"Maltratarea unui copil, abuzul față de acesta va avea pe viitor repercusiuni foarte serioase atât asupra sănătății fizice, dar și psiho-emoționale. În 2010-2011, în Republica Moldova serviciile specializate de însoțire psihologică a copiilor victime a infracțiunilor nu erau dezvoltate practic deloc. Situația era foarte gravă la acest aspect. Majoritatea audierilor se desfășoară în incinta sectoarelor de poliție, nu erau amenajate camere de audiere pentru copii. Din fericire, astăzi lucrurile sunt diferite de ceea ce a fost în 2010-2011, dar mai avem mult până ca protecția efectivă a drepturilor copiilor să fie o condiție indispensabilă în toate procesele legale. Statul ar trebui să manifeste mai multă diligență în astfel de cazuri. Odată ce au fost sesizate autoritățile în privința unui abuz în adresa minorilor, mecanismul de protecție creat de către stat, ar trebui să funcționeze perfect. "

Hotărârea poate fi accesată [aici](#)

Pentru mai multe informații, contactați:

Nicoleta Hriplivîi, Avocată, Asociația Promo-LEX

GSM: 069279133;

E-mail: nicoleta.hriplivii@promolex.md